

[Undervisningsministeren.]

at forberede det ærede medlem på, hvor stort dette beløb vil være.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Anker Jørgensen* til undervisningsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvad årsagen er til, at lejlighederne i ejendommen Gl. Kongevej 39 A, København, som er testamenteret til ombygning til kollegieværelser, stadig står — og i lang tid har stået — ledige?“

Anker Jørgensen: Mit spørgsmål til den højtærede undervisningsminister drejer sig om, hvorvidt det er muligt for undervisningsministeren at svare på, hvad årsagen er til, at en bestemt ejendom med nogle lejligheder står ledig, når det er en kendsgerning, at denne ejendom er testamenteret til ombygning til kollegieværelser.

Baggrunden for mit spørgsmål er den presseomtale, som de ledige lejligheder på Gl. Kongevej har givet anledning til. Ejendommen hører ganske vist ikke til de store, men den har dog 5 store lejligheder, og den er, som jeg sagde, blevet testamenteret af Scharling til en fond. Han døde allerede i 1962, og lige siden har i hvert fald en del af disse lejligheder stået ledige. Det er over for mig oplyst, at der foreligger fuldt udarbejdede planer til indretning af kollegieboliger, og i testamentet er der endog sat penge af til den nødvendige ombygning og indretning.

Det er på denne baggrund, man bl. a. i pressen gør gældende, at det alene skulle være myndighederne, der smøler i denne sag. Hvor fejlen end er, er det forståeligt, at det vækker irritation og forargelse, forargelse især blandt unge under uddannelse, der søger værelse, og blandt andre borgere, der søger lejlighed og her ser store lejligheder stå gabende tomme. Boligudvalget i Københavns kommune har godkendt, at ejendommen indrettes til kollegieværelser, og har givet udtryk for utilfredshed med, at det tager så frygtelig lang tid. Københavns overborgmester, Urban Hansen, har været inddraget i sagen og har presset på og søgt at få en afgørelse frem. Jeg er vidende om, at overborgmesteren har hen-

vendt sig til boligudvalget, der har meddelt, at man har sagen under observation. Til dette har overborgmesteren svaret, at det er ikke tilfredsstillende, at man har en sag af denne art under observation, man må gå i aktion for at få løst problemet.

Jeg kan også meddele, at Københavns Huslejerforening har sagt, at vel har man accepteret, at ejendommen indrettes til kollegiebolig, men hvis der ikke snart rent faktisk sker noget, må man kræve, at lejlighederne stilles til rådighed for familier med børn.

Altså, boligudvalg, Københavns kommune, overborgmester og huslejerorganisationer har alle sammen rykket i sagen og alligevel ikke nået et resultat. Nu kender vi jo den højtærede undervisningsministers bestræbelser for at fremskaffe kollegieværelser, og det er ikke mindst på denne baggrund jeg finder det meget uheldigt, at de muligheder, der her er, ikke udnyttes.

Jeg spørger: hvad kan den egentlige årsag være til, at sagen trækker i langdrag, og kan den højtærede undervisningsminister ikke skære igennem i denne sag, således at den irritation og utilfredshed, der er opstået ikke mindst i kvarteret omkring ejendommen, bliver afbødet?

Undervisningsministeren (K. B. Andersen): I anledning af det ærede medlems spørgsmål om en anden af storbyens ejendomme, Gl. Kongevej 39 A, et spørgsmål, som bygger på en forståelig irritation over at se lejligheder og værelser stå tomme, skal jeg oplyse, at legatet, der har med ejendommen at gøre, allerede i sommeren 1963 i boligministeriet har søgt igangsættings-tilladelse til ombygning af 3 ledigblevne boliger til kollegiebrug. Efter at vi fik kollegieloven, har boligministeriet sendt sagen til undervisningsministeriet, som forvalter kollegieloven, og undervisningsministeriet har i april 1964 hos legatet udbedt sig nærmere oplysninger af hensyn til støtteberegningen efter kollegieloven. Disse spørgsmål er blevet besvaret i efteråret, og derefter har undervisningsministeriet udbedt sig en udtalelse fra Københavns universitet, der har tilsyn med legatet. Universitetet har underhånden meddelt os, at legatet muligvis vil kunne klare ombygningen for egne midler, altså uden statsstøtte. Det